

N:o 16.

Ank. till Riksd. kansli den 21 februari 1905, kl. 2,30 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående bestämmelser i syfte att bidrag till aflöning af kyrkobetjäning skall utgå efter de grunder, som för kommunalutskylder i allmänhet äro gällande.

Uti en till lagutskottet hänvisad, inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 72, har herr *C. Sandquist* anfört följande:

»Ehuru beträffande grunderna för kyrkobetjäningens aflöning genom Kungl. Maj:ts förordning den 2 november 1883 och Riksdagens beslut af den 10 februari 1904 är vordet bestämdt, att klockare- och organistlön »skall utgå efter samma grunder, som för kommunalutskylder i allmänhet äro gällande», så *kvarstå* dock ännu samma undantagsbestämmelser rörande aflöning af kyrkovaktare, orgeltrampare, ringare och dödgräfvare, som före klockarelöneregleringens tillämpning voro gällande för klockare- och organistlönens utgående. (Kungl. cirkulär den 29 oktober 1886, kungl. resolutioner den 18 november 1892, den 29 maj 1896.) Enär berörda undantagsbestämmelser icke allenast *kvarstå* såsom ett litet kuriöst exempel på oafsiktlig inkonsekvens uti de stipulerade grunderna för kyrkobetjäningens aflöning, utan ock äro af så otidsenlig innebörd, att de vålla en något afsevärd »olägenhet», som är förenad med en olika debitering af kyrkobetjäningens löner, så torde talande skäl förefinnas, att de böra utgå och ersättas af ett tidsenligt stadgande.

På grund af det vördsamt anförda föranlätas jag hemställa, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till bestämmelser därom, att kyrkvaktares, orgeltrampares, ringares och dödgräfvares aflöning skall utgå efter de grunder, som för kommunalutskylder i allmänhet äro gällande.»

Enligt kungl. förordningen angående allmänt ordnande af klockarnes löneinkomster den 2 november 1883 och lagen angående sättet för organistlöns utgående den 15 april 1904 skola klockare- och organistlönerna utgå efter de grunder, som för kommunalutskylders utgörande i allmänhet äro stadgade. Däremot finnes icke i lag uttryckligen föreskrifvet, på hvad sätt aflöningen till den lägre kyrkobetjäningen skall utgöras, utan torde i detta hänseende råda olika förhållanden på olika orter. Genom det af motionären åberopade kungl. cirkuläret den 29 oktober 1886 har beträffande denna fråga endast fastslagits, att församling själf äger besluta om användande af kyrkokassans medel till, bland andra ändamål, aflöning af kyrkvaktare, orgeltrampare, ringare och dödgräfvare.

Någon anledning att i förevarande afseende göra skillnad mellan å ena sidan klockare- och organistlön och å andra sidan den lägre kyrkobetjäningens lön synes utskottet ej föreligga. Emellertid lära förhållandena i allmänhet utveckla sig därhän, att jämväl den lägre kyrkobetjäningens aflöning utgår efter den för klockare- och organistlön bestämda grund. På de håll, där så ännu ej är fallet, torde det med skäl kunna förväntas, att efter den senaste lagstiftningen på detta område ändring i den af motionären åsyftade riktningen efter hand kommer att ske, utan att någon särskild lagstiftningsåtgärd för sådant ändamål blifver erforderlig.

Då sålunda, enligt utskottets åsikt, tillräckliga skäl för den af motionären förordade lagstiftningen icke föreligga, får utskottet hemställa, att förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 februari 1905.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.

Herr *Sandqvist* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.